

Audycja Nr 149 tem: „Kamienny Świadek Wielka Piramida w Giza”, sobota 22.02.14.

W audycji „Wczoraj Dziś i na Wieki”, witają się ze słuchaczami: Tadeusz Żurek, Ireneusz Kołacz i Przemysław Merski. Dzisiejszym tematem jest „Kamienny Świadek Wielka Piramida w Giza”, a za podstawę do naszych dzisiejszych rozmyślań posłużyły nam słowa prorocze zapisane w Księdze Izajasza, w 19 Rozdziale wersety 19,20, które brzmią następująco: „*W owym dniu stanie w ziemi egipskiej ołtarz Pana i słup pamiątkowy Pana na jego granicach. I będzie znakiem i świadkiem Pana Zastępów w ziemi egipskiej.*” W starożytności mówiono o siedmiu cudach świata, wśród których pierwsze miejsce przypadło Wielkiej Piramidzie w Giza, która jest najstarszym z siedmiu cudów starożytnego świata i jedynym okazem w większości zachowanym w stanie nietkniętym do dzisiaj. Wielka Piramida w Giza przetrwała dwa tysiąclecia zanim została wybrana jednym z Siedmiu Cudów i przetrwała następne dwa milenia, stawszy się jedynym z Cudów możliwym dziś do oglądania. Choćby tylko dla tej przyczyny została wybrana trafnie.

Ogromna budowla w kształcie ostrosłupa, nazwana przez Arabów „*górq faraona*”, była wybudowana bez mała cztery i pół tysiąca lat temu. Stanowiła ona od najdawniejszych czasów cel wędrówek wielu generacji podróżników, budząc podziw i lęk niemal zabobonny swoimi ogromnymi wymiarami, jak też surową architekturą. W jej kształcie i proporcjach doszukiwano się odbicia wiedzy astronomicznej, a nawet mistycznych prorocत्व o przyszłych losach pokoleń ludzkich. Jeżeli dzisiaj posiadamy szczegółowsze wiadomości o Wielkiej Piramidzie w Giza, zawdzięczamy to w niemałym stopniu długoletniej, cierplivej pracy angielskiego naukowca Williama Matthew Flinders Petrie, który od roku 1880 przez okres 46 lat zajmował się głównie badaniem Wielkiej Piramidy w Giza. Jako pierwszy swoje precyzyjne pomiary opublikował w 1883 roku w dziele pt. „*Piramidy i Świątynie w Giza*”. Prawie wszystkie raporty opierają się na jego pomiarach. Dysponując bardzo szczupłymi środkami finansowymi, zamieszkał on w pustym grobowcu skalnym, spał na sienniku, gotował sobie posiłki na kuchence spirytusowej i sporządzał notatki przy kopcącej lampie naftowej.

Wielka Piramida, wznosi się na wysokość 146.5 metrów, a bok jej kwadratowej podstawy wynosi przeszło 230 metrów. O jej gigantycznych rozmiarach zyskamy lepsze wyobrażenie, jeżeli dodamy, że wysokością przerasta bazylikę Św. Piotra w Rzymie a do wybudowania w roku 1307 Katedry Lincolna w Anglii 158.4m Wielka Piramida była najwyższą budowlą na świecie zbudowaną przez człowieka, dzierżąc ten rekord przez ponad 3800 lat. Składa się ona z 2 300 000 bloków kamiennych, a całą masę piramidy oszacowano na 5.9 miliona ton. Historyk Grecki Herodot twierdzi, że piramidę budowano dwadzieścia lat. Bazując na powyższych oszacowaniach, ogólna waga kamieni na miejscu tam składanych wynosiła w przybliżeniu 800 ton dziennie. Podobnie, przy takim założeniu, że piramida składa się z 2.3 miliona bloków kamienia, żeby ją skompletować w przeciągu 20 lat, wymagało przeniesić i złożyć na miejscu średnio ponad 12 bloków kamiennych w każdej godzinie dnia i nocy. Tak na zewnątrz jak i w wewnętrznych pomieszczeniach piramidy bloki kamienne były dopasowane razem z nadzwyczajnie wysoką precyzją. Flinders Petrie porównał precyzję ułożonych zewnętrznych kamieni, z dokładnością pracy dzisiejszego optyka, ale w skali akrowej powierzchni. Praca połączenia tych kamieni wymagała nadzwyczajnej ostrożności i dokładności wprost niemożliwej do wykonania. Ale specjalna zaprawa murarska cienko położona na łączeniach to

Zadanie, pozornie niemożliwe, czyniła możliwym, gdyż tworzyła idealnie równą powierzchnię, na której kamieniarze mogli ustawiać kamienie bardzo dokładnie. Według informacji internetowej oryginalny skład zaprawy murarskiej, która była użyta przy tej budowie jest nieznaną. Chociaż po dokonaniu analizy jej skład chemiczny rozpoznano, jednak ona nie może być reprodukowana. Jest mocniejsza od kamienia i dalej aż dotąd nie straciła siły swej spójności.

Odnosnie konstrukcji piramidy pojawiło się wiele różnych i często sprzecznych teorii. Grecy uważali, że do budowy piramidy użyta była niewolnicza praca, ale nowoczesne odkrycia w pobliskich obozach robotniczych związanych z budową w Giza sugerują, że zamiast niewolników budowały ją dziesiątki tysięcy zawodowych pracowników. Egiptolog Mirosław Verner zakłada, że praca była zorganizowana hierarchicznie, 100,000, mężczyzn, w kilku grupach podzielonych na 20.000 mężczyzn każda, które dalej mogły być podzielone według zręczności pracowników. Zważywszy ówczesne prymitywne metody pracy opartej wyłącznie na sile fizycznej człowieka, badacze zastanawiali się, jak można było spiętrzyć tak potworną masę kamieni w geometrycznie bezbłędny kształt ostrosłupa i dopasować tysiące płyt tak ściśle, że nie można było włożyć między nie ostrza noża. Na szczęście w źródłach historycznych i napisach hieroglificznych zachowały się pewne dane, które w przybliżeniu pozwalają odtworzyć przebieg całej budowy. Bloki kamienne holowano z pobliskich kamieniołomów Nilem, a potem wleczono je na płozach wzdłuż sztucznej pochylni, którą podwyższano i przedłużano w miarę postępu budowy piramidy. Dla zmniejszenia tarcia trasę skrapiano wodą, tak, że sanie ślizgały się i łatwiej przesuwaly się po śliskim gruncie. Kamieniarze ustawiali kostki kamienne w ten sposób, że do chwili złączenia bloków pozostawiali wąski pomost, na którym wisząc nad przepaścią mogli oprzeć się stopami

Właściwe zainteresowanie świata naukowego egipskimi piramidami datuje się od czasów napoleońskich, kiedy to wraz z wielotysięczną armią przybyła do Egiptu liczna grupa uczonych różnych specjalności. Już wtedy, powstało szereg teorii na temat znaczenia piramid, w szczególności zaś na temat związku między ich wymiarami a astronomią. Charles Piazzi Smyth, „królewski astronom” Szkocji, w pracy swej, którą opublikował w roku 1880 pod tytułem *Our inheritance In the Great Pyramid* (Nasze dziedzictwo w Wielkiej Piramidzie), Piazzi Smyth wykazał, że długość obwodu piramidy u jej podstawy, podzielona przez podwójną jej wysokość wynosiła 3,14159. Jest to liczba „pi”, wyrażająca stosunek obwodu koła do jego średnicy. Odkrycie liczby „pi” w wymiarach Wielkiej Piramidy wywołało sensację. Wielcy matematycy starożytnej Grecji, tacy jak Archimedes, znali tę liczbę zaledwie w przybliżeniu. Prawdziwą jej wartość z dokładnością trzydziestu pięciu cyfr dziesiętnych obliczył dopiero w końcu XVI w. matematyk Ludolf van Ceulen, na którego cześć, liczbę „pi” nazwano ludolfiną. Liczba „pi” w piramidzie oznacza, że gdybyśmy zakreślili koło o promieniu równym wysokości piramidy, to jego obwód byłby równy obwodowi kwadratowej podstawy piramidy. A byłoby to koło niemałe: jego promień wyniósłby (według Piazzi Smytha) 147,80 m. a bok piramidy ma długość 232,16 m.

Chaldejczycy mieli nazywać piramidy *urim-middin*, co znaczy światłość „światłość miara”. Wskazywałoby to na związek z wiedzą i miarą. Zdaniem Francuza Dufeu, egipskie słowo *piramit* oznacza „dziesiątą część” albo „dziesiątki liczb”, i na tej podstawie Dufeu twierdzi, że budowniczości w Wielkiej Piramidzie ukryli różne

wymiary w skali dziesiątki razy zmniejszone. Na dowód tego przytacza się, że wysokość Wielkiej Piramidy jest dokładnie 1 000 000 000 (miliard) razy mniejsza od odległości Ziemi od Słońca. Wyznaczenie dokładnej odległości Ziemi od Słońca należy do problemów, którymi astronomowie zajmowali się od bardzo dawna. W 2000 lat po wybudowaniu Wielkiej Piramidy astronomowie greccy oceniali tę odległość mniejszą, niż jest w rzeczywistości. Wartość podaną przez Ptolemeusza (około 8 milionów kilometrów) przyjął również Kopernik, budując swój układ heliocentryczny. Dopiero astronomom XIX i XX w. udało się obliczyć, że odległość Ziemi od Słońca wynosi średnio około 149,5 miliona kilometrów. Jeżeli przyjmiemy jako wysokość piramidy wynik pomiaru Piazzii Smytha – 147,8 m – zauważymy, że przedstawia on miliard razy pomniejszoną odległość średnią Ziemi od Słońca z dokładnością do 1%, „o całe niebo” przewyższając ścisłością nie tylko obliczenia Ptolemeusza, ale również Kopernika i astronomów aż do XIX w.!

Kilku archeologów, studiujących Wielką Piramidę odkryło, że jest o niej wzmianka w Biblii. Tak, w najstarszej księdze - Biblii Świętej, wymieniony jest kształt piramidy jak i jej struktura. Biblia mówi o piramidalnym kształcie, używając górny kamień w piramidzie jako obraz **analogiczny do Jezusa Chrystusa**. Wersety o tym przedmiocie Ps. 118:22 „*Kamień, który odrzucili budowniczości, Stał się kamieniem węgielnym.*” Tutaj, Psalmista prorokuje o odrzuceniu Mesjasza przez Żydów i jego przyszłe przywództwo w Królestwie Bożym. Prorok Jeremiasz, opisując możliwe dzieła Boże (32:20), oświadcza, że Bóg „*czynił znaki i cuda w ziemi Egipskiej aż do dnia tego*”. Pan Bóg pokazał Egipcjom znaki i cuda, gdy triumfalnie wyprowadzał naród Izraelski. Ale „*czynił*” On też w tej ziemi „*znaki i cuda*”, które miały pozostać „*aż do tego [naszego] dnia*”. Badacze Biblii uważają, że Piramida jest głównym ze wspomnianych znaków i cudów i że obecnie zaczyna przemawiać do naukowców ich własnym językiem, a przez nich do wszystkich ludzi.

Pytania i oświadczenia odnoszące się do Ziemi, które usłyszał Job z ust Pana Boga, znajdują swoje odzwierciedlenie w Piramidzie, która jak się uważa, w swej konstrukcji i wymiarach wyobraża Ziemię oraz Boski plan w odniesieniu do tej planety. „*Przypasz jako mąż swoje biodra, będę cię pytał, a ty mnie pouczysz. Gdzie byłeś, gdy zakładałem ziemię? Powiedz, jeśli wiesz i rozumiesz. Kto wyznaczył jej rozmiary? Czy wiesz? Albo kto rozciągnął nad nią sznur mierniczy? Na czym są osadzone jej filary albo kto założył jej kamień węgielny? Gdy gwiazdy poranne chórem radośnie się odezwały i okrzyk wydali wszyscy synowie Boży?*” Job. 38:3-7 Wielka Piramida posiada cztery narożne kamienie, osadzone w gniazdach drążonych w rodzimej skale, które były tak skonstruowane by zdolne były wytrzymać wzmożone naprężenie wielkiego gorąca czy trzęsienia ziemi. Piramida ma pięć kamieni węgielnych, ale tutaj mowa jest o jednym z nich – szczególnym kamieniu szczytowym. O czterech kamieniach narożnych wpuszczanych w skałę była już mowa, pozostaje więc tylko węgielny kamień szczytowy. Jest on najciekawszym kamieniem w całej budowli. Stanowi sam w sobie doskonałą piramidę, a linie całej budowli są mu podporządkowane. Ale tego kamienia szczytowego na Wielkiej Piramidzie niema, czy nigdy nie był umieszczony, czy został skradziony albo zniszczony, tego nikt nie wie. Wiadomo tylko, że gdy Herodot w V-wieku p.n.e. odwiedził Egipt, to Kamienia Wierchniego już nie było.

Przekonanie, że plan Wielkiej Piramidy jest przejawem niezwyklej mądrości, której nie mogli posiadać Egipcjanie, że była to boska mądrość, która za pośrednictwem

natchnionego sługi Bożego sprawowała kontrolę nad tą budową, daje podstawy do przypuszczenia, że jej budowniczym był Melchisedek. Był on „*Królem Salem i Kapłanem Boga najwyższego*”, zajmował tak wyróżnioną pozycję, że błogosławił Abrahamowi, który oddał mu dziesięcinę, a żył mniej więcej w tym czasie i mieszkał niedaleko od miejsca budowy Wielkiej Piramidy. 1 Mojż. 14:18 W tradycji egipskiej znajdujemy wzmianki o inwazji pewnego ludu, zwanego powszechnie *Hyksosami* (tj. pasterskimi królami albo pokojowymi królami). Przypuszcza się, że wśród owych *Hyksosów*, czyli pokojowych królów, znajdował się także Melchisedek. Według tej teorii oni byli też budowniczymi Wielkiej Piramidy – ołtarza Bożego i „*świadectwa*” w ziemi egipskiej. Godne uwagi jest także to, że Wielka Piramida położona jest w geometrycznym środku powierzchni lądów świata, włączając w to Północną i Południową Amerykę, które zostały odkryte wiele wieków po wybudowaniu Wielkiej Piramidy. A czołowy szczyt Wielkiej Piramidy wskazuje na Plejady, o których Pan Bóg zapytał Ijoba „*Czy możesz związać pęk Plejad?*” Z tego wynika, że ta część przestworzy odgrywa wielką rolę dla Pana Boga. Żegnając się z naszymi słuchaczami prosimy nas słuchać ponownie w sobotę 22 marca o tej samej porze Dobranoc Państwu.

Dodatek do Audycji 149

WIELKA PIRAMIDA W GIZA

Wielka Piramida w Giza jest prawdziwym arcydziełem i słuszenie zasłużyła na tytuł jako „CUD”. Była wybudowana z taką precyzją, że nasza aktualna technologia nie mogłaby sporządzić jej kopię – replikę. W tej budowlu jest tak dużo interesujących faktów o tej Piramidzie, że budzi podziw archeologów, naukowców, astronomów i współczesnych architektów i turystów, choć daleko jej do dawnej wspaniałości. Pierwotnie piramida była pokryta wapiennymi kamieniami wypolerowanymi na wysoki połysk, których było 144.000 i według Herodota były układane od góry do dołu Piramidy. Każdy kamień wygładzony z dokładnością 0,25 mm a miał około 2,5 m grubości i ważył blisko piętnaście ton. Te wapienne kamienie odbijały promienie słonecznego światła, czyniąc Piramidę obiektem błyszczącym jako kosztowny klejnot. Obliczono, że piramida w swym oryginalnym wyglądzie stanowiła gigantyczne lustro odbijające światło z taką siłą, że oglądana z Księżyca mogłaby uchodzić za iskrzącą się na Ziemi gwiazdę. Stosownie do tego starożytni Egipcjanie zwali Wielką Piramidę „*Ikhet*”. Wielka Piramida jako jedyny obiekt uczyniony przez człowieka jest widoczna z Księżyca. Obecnie, już niema tych kamieni, gdyż trzęsienie ziemi w 14-tym wieku poluzowało dużo kamieni, które zostały użyte przez Arabów do budowy meczetów i warownych fortec w pobliskim mieście Kair.

Zewnętrzny okładzinowy kamień

Cztery płaszczyzny Wielkiej Piramidy są lekko wklęsnięte i to odróżnia ją od wszystkich innych piramid.

Środki czterech boków są wgłębione z nadzwyczajną dokładnością, czyniąc ją jedyną ośmiokątną piramidą. Taki jej wygląd nie jest widoczny z poziomu ziemi lub z odległości, lecz tylko po wzniesieniu się w powietrze, pod warunkiem należytego oświetlenia. To niezwykle zjawisko można uchwycić tylko po wzniesieniu się w powietrze o świcie i przy zachodzie słońca, podczas wiosennego i jesiennego zrównania dnia z nocą, kiedy słońce rzuca cień na piramidę.

TALES Z MILETU – mędrzec grecki żyjący w VI w. przed Chrystusem. Zwiedził Egipt, Chaldeję i w tych krajach prastarej kultury wiele się nauczył, zwłaszcza z zakresu astronomii. **Podają, że Egipcjanom dał wskazówkę, jak obliczyć wysokość piramidy według jej cienia w chwili, gdy cień człowieka na ziemi odpowiada jego naturalnej wysokości. W południe podczas wiosennego zrównania dnia z nocą, piramida niema cienia.**

Nie mniej „tajemniczo” przedstawia się sprawa „świętego łokcia”, zwanego także „łokciem piramidalnym” albo „metrem piramidalnym”. Jest to miara długości, jaką posługiwano się przy budowie piramidy. Długość tego „łokcia” wynosi 635,66 mm. Jeżeli zwrócimy uwagę, że promień kuli ziemskiej, liczony od jej środka do bieguna, wynosi 6357 km, stwierdzimy, że „łokiec piramidalny” stanowi dokładnie jedną dziesięciomilionową część promienia ziemskiego.

Można by tu podać jeszcze wiele innych szczegółów dotyczących „tajemnic”, jakie wyjawiają pomiary piramidy. Oto sarkofag królewski przedstawia masę milion miliardów (10^{15}) razy mniejszą od masy naszej ziemi.

Średnica długości średnicy Wielkiej Piramidy, kiedy mierzona jako koło, wynosi 365.24 dokładna liczba dni w roku z uwzględnieniem roku przestępnego, według kalendarza gregoriańskiego.

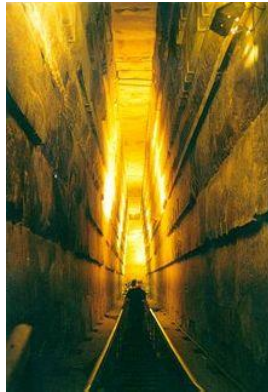

Wielka Piramida w Giza z 19-go wieku fotokopia z pocztówki.

Wejście do Piramidy

Powyższe fakty stanowią tylko małą część tego, co bezspornie czyni Wielką Piramidę najznakomitszą budowlą świata. Zawiera ona dużo więcej faktów odnośnie mechaniczno – technicznych dokładności z geometrycznymi promieniami słońca i Ziemi. Z wymiarów objętości, pojemności i masy ziemi otrzymujemy prędkość ziemi poruszającej się wokół słońca, prędkość rozchodzenia się światła, rozstawienia gwiazd, występowanie zjawiska zrównania dnia z nocą i wiele innych faktów też jest zawartych w piramidzie. Budowanie Wielkiej Piramidy w Giza musiało być poprzedzane starannym przemyśleniem.

Wielka Galeria w Wielkiej Piramidzie w Giza.

Tajemnica wierzchniego kamienia. Nikt nie wie, czy Wielka Piramida nigdy nie miała wierzchniego kamienia, lub czy on był skradziony, zniszczony itp.? Od zamierzonych czasów sięgających do czasu Pana Jezusa Chrystusa, wszelkie przekazy informacyjne wskazywały na brak kamienia wierzchniego. Istnieje przypuszczenie, że ów kamień nigdy nie został skończony. Jeśli on był wykonany ze złota, jak to czasem zdarzało się, mógł wprost zostać skradziony i zaginąć. Jak chodzi o rozmiar i wagę, kamień stanowiłby ogromną masę o wielkim ciężarze jego powierzchnia byłaby rozległa na 30 stóp (9 m) w każdym kierunku i można było swobodnie poruszać się po tej powierzchni. Na szczycie piramidy można zobaczyć obiekt podobny do masztu lub drzewca z chorągiewką, który w 1874 roku został umieszczony przez dwóch astronomów, aby wskazać właściwą wysokość wierzchniego kamienia – jeśliby został wykończony. Gdy Herodot historyk grecki w V-wieku p.n.e. odwiedził Egipt, to Kamienia Wierzchniego już nie było. Uważał, że zewnętrzna powierzchnia Wielkiej Piramidy, która składała się ze 144.000 kamieni, z których każdy był wypolerowany na najwyższy połysk i wygładzony z dokładnością 1/100 incza (0.20 mm) o grubości 100 inczów (2.5 m) i ważący do 15 ton każdy, były obmurowywane od góry na dół.

Na szczycie piramidy obiekt z chorągiewką, który w 1874 roku został umieszczony przez dwóch astronomów, aby wskazać właściwą wysokość wierzchniego kamienia – jeśliby został wykończony.

Egipt według którego zapisów historia sięga wstecz co najmniej 6,000 lat, promował uroczyste wejście w siódme tysiąclecie. Zaplanowano w Nowy Rok umieścić złotą obudowę jako wierzchni kamień na Wielkiej Piramidzie, która była wybudowana około 4,500 lat temu. Dziesięciometrowej wysokości wierzchołek miał

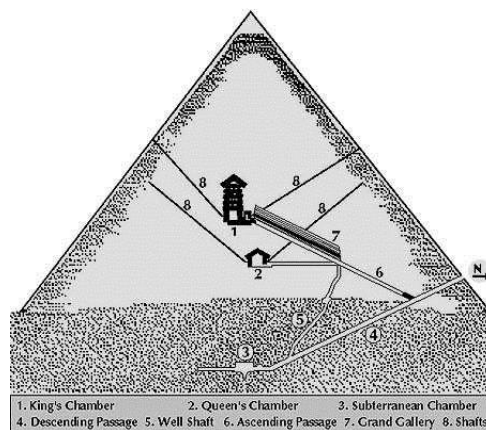
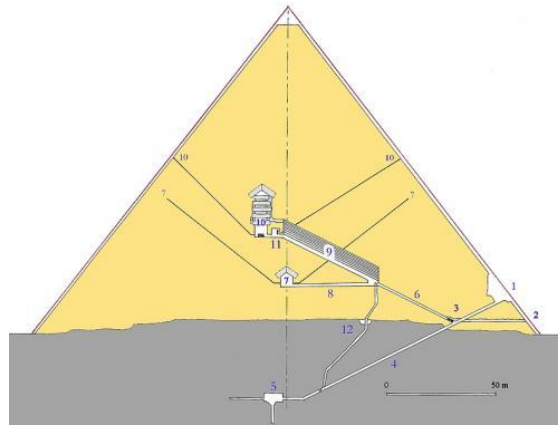
być opuszczony z Helikoptera i jednym zamachem o północy 31 grudnia 1999 roku, czyniąc piramidę znowu w pełni kompletną choćby tylko na jedną noc. Ale niespodziewanie w czwartek 16 grudnia 1999 roku rząd Egipski odwołał plan założenia złotego wierzchołka na Wielkiej Piramidzie. Minister Kultury Farouk Hosni nie podał przyczyny, dlaczego zrezygnowano z tego planu, powiedział tylko, że tę decyzję podjęto pomimo zapewnienia fachowców, że operacja ta nie uszkodziłaby Piramidy. Uroczystość Milenijna się odbyła u podnóża Wielkiej Piramidy w Giza, koncert trwał 12 godzin, w którym wystąpiło 1000 wykonawców. Informację podano w „Egipskiej Agencji Środkowo Wschodnich Wiadomości.” Jedną z przyczyn zmiany decyzji umieszczenia tej złotej obudowy jako (kamienia wierzchniego) na Wielkiej Piramidzie były słuchy, że obawiano się terrorystów, którzy mogliby zestrzelić Helikopter opuszczający tę złotą obudowę, skutkiem tego uszkodzić wielką Piramidę. Czy to było prawdziwą przyczyną? Krążyły też pogłoski, że samolot Egipskich Linii Lotniczych Lot 990, który 31 Października 1999 roku lecąc z Los Angeles do Kairu spadł do Oceanu Atlantyckiego, zabijając 217 ludzi, był rozmyślnym aktem zemsty przez pilota. Ten wypadek ma jakiś związek w tej decyzji, by zrezygnować z umieszczenia tej złotej obudowy (czołowego kamienia) na Wielkiej Piramidzie, bo gdy tam raz znajdzie się, trudno przewidzieć, jakie wywołałyby reakcje wśród przesądnej zastraszonej grupy społeczeństwa.

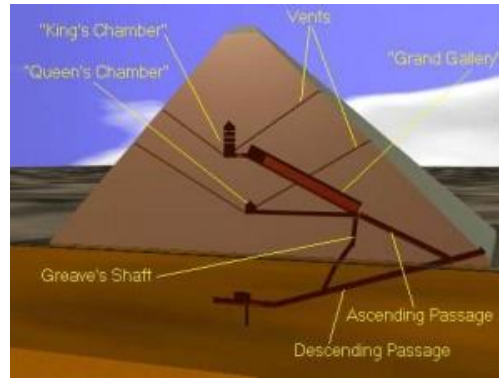
Król Dawid w natchnieniu pisze o tym piramidalnym kamieniu, jak czytamy w Psalmie 118:22 „*Kamień, którzy odrzucili budujący, uczyniony jest głową węgielną.*”(BG) Pan Jezus zastosował to proroctwo do siebie i wykazał, iż On jest tym kamieniem odrzuconym, i że Izrael przez swych budowniczych, kapłanów i Faryzeuszy odrzucił ten kamień: „*Rzekł im Jezus: Nie czytaliście nigdy w Pismach: Kamień, który odrzucili budujący, ten się stał głową węgielną: od Panać się to stało, i dziwne jest w oczach naszych? Przetoż powiadam wam: Iż od was odjęte będzie królestwo Boże, i będzie dane narodowi czyniącemu pożytki jego. A kto by padł na ten kamień, roztrąci się, a na kogo by on upadł, zetrze go. A usłyszawszy przedniejsi kapłani i Faryzeusze podobieństwa jego, domyślili się, iż o nich mówił; A chcąc go pojmać, bali się ludu, ponieważ go mieli za proroka.*” Mat. 21:42-46 (BG)

Apostoł Piotr w swoim Pierwszym Liście 2:3-5, też pisze o tym symbolicznym kamieniu, jak czytamy: „*Jeżeliście tylko skosztowali, że dobrotliwy jest Pan. Do którego przystępując, do kamienia żywego, acz od ludzi odrzuconego, ale od Boga wybranego i kosztownego, I wy jako żywe kamienie budujcie się w dom duchowny, w kapłaństwo święte, ku ofiarowaniu ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa.*” (BG)

Apostoł Paweł do braci z pogan pisał, że gdy ten „dom duchowy składający się z żywych kamieni” będzie bliski ukończenia, to Pan Bóg swoim szczególnym zainteresowaniem obdarzy Izraela, jak czytamy: „Bo nie chcę, abyście nie mieli wiedzieć, bracia! tej tajemnicy, (żebyście nie byli sami u siebie mądrymi), iż zatwardzenie z części przyszło na Izraela, póki by nie weszła zupełność pogan. A tak wszystek Izrael będzie zbawiony, jako napisano: Przyjdzie z Syonu wybawiciel i odwróci niepobożności od Jakóba. A toć będzie przymierze moje z nimi, gdy odejmę grzechy ich. A tak według Ewangelii nieprzyjaciółmi są dla was; lecz według wybrania są miłymi dla ojców.” Rzym. 11:25-28 (BG) Gdy poznają, że Pan Jezus Chrystus jest tym prawdziwym Mesjaszem, jak pisał Prorok Zachariasz 12:10 „I wyleję na dom Dawidowy, i na obywateli Jeruzalemskich Ducha łaski i modlitw, a patrzeć będą na mię, którego przebodli; i płakać będą nad nim płaczem, jako nad jednorodnym; gorzko, mówię, płakać będą nad nim, jako gorzko płaczą nad pierworodnym.” (BG) Będzie to punkt zwrotny w historii świata. Możliwe, że wtenczas i ten Ozdobny Piramidalny Kamień, którego budowniczo wie Wielkiej Piramidy w Giza odrzucili zostanie odnaleziony i bardzo uroczyście umieszczony na swoim miejscu, na wierzchołku Wielkiej Piramidy w Giza, jako wieczna pamiątka dla żyjącej i zmartwychwstałej ludzkości.

1. Izba Króla 2. Izba Królowej 3. Izba Podziemna
 4. Korytarz Zejściowy 5. Studnia Szybowa 6. Korytarz Wyjściowy 7. Wielka Galeria
 8. Wentylacyjne szyby

Rzym. 11:33-36

„O głębokości bogactwa i mądrości, i poznania Boga! Jakże niezbadane są wyroki jego i nie wysłedzone drogi jego! Bo któż poznał myśl Pana? Albo któż był doradcą jego? Albo któż wpierw dał mu coś, Aby za to otrzymać odpłatę? Albowiem z niego i przez niego i ku niemu jest wszystko; jemu niech będzie chwała na wieki.” Amen.